

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Av. Dubrovnik 8

Poslovni broj: Pp-7330/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski prekršajni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Maji Župančić Ukropina, prema nacrtu odluke više sudske savjetnice, specijaliste Marijane Đurinac, uz sudjelovanje zapisničara Ljiljane Novosel, odlučujući u prekršajnom postupku protiv okrivljenika Davora Korošeca, radi djela prekršaja iz čl.19. kažnjivo po čl.24.st.1. i čl.10.t.3. kažnjivo po čl. 22.st.2. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji ("Narodne novine" br. 70/17, 126/19, 84/21, 114/22, 36/24), povodom optužnog prijedloga PUZ-a, II. Policijske postaje Zagreb, Klasa: 211-07/22-5/12153, UBROJ: 511-19-28-22-1 od 15. svibnja 2026., temeljem članka 221. i 222. Prekršajnog zakona (Narodne novine 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22), nakon ispitivanja okrivljenika u žurnom prekršajnom postupku, 29. svibnja 2026., objavio je i temeljem čl.179.st.1., 2. i 3. Prekršajnog zakona

p r e s u d i o j e

Okrivljenik Davor Korošec, sin Borisa i Nevenke Korošec, djevojačko prezime majke Komerički, rođen 03.12.1975. u Remscheid, Njemačka, OIB: 62860831094, s adresom stanovanja u Zagrebu, Ruščice 5/1, državljanin RH, nezaposlen, NSS, uzdržava se od povremenog rada kojim zaradi cca 100,00 eura, razveden, otac dvoje djece, prekršajno i kazнено osuđivan, vodi se kazneni postupak.

I.) Temeljem članka 183. Prekršajnog zakona

kriv je

1. što je 11. svibnja 2026. godine u točno neutvrđeno vrijeme, pristupio na adresu stanovanja u Zagrebu, Ruščice 5/1 i ušao u dvorište kuće za vrijeme dok se u kući nalazila njegova kćer Dorotea Vanjek, iako mu je pravomoćnom presudom broj: Pp-19307/25, pravomoćno 17.12.2025. Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu izrečena zaštitna mjera "zabrane približavanja, uznemiravanja i uhođenja žrtvi nasilja u obitelji" kćeri Dorotei Vanjek, na udaljenost manju od 20 (dvadeset) metara, u trajanju od 6 (šest) mjeseci, odnosno u vremenskom periodu od 17.12.2025. do 17.06.2026. godine,

dakle, nije postupio po izrečenoj zaštitnoj mjeri

čime je počinio prekršaj opisan u članku 19. i kažnjiv po članku 24. stavak 1. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji

2. što je istom prilikom kao pod točkom 1. izreke, dolaskom na navedenu adresu i ulaskom u dvorište, ponovio psihičko nasilje u obitelji na štetu kćeri Dorotee Vanjek (kažnjavan pravomoćnom presudom Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu broj: PP19307/25, pravomoćno 17. prosinca 2025.), na način da je počeo vikati i galamiti na svoju kćer Vanjek Doroteu da ga pusti u kuću i dr., izazivajući kod nje osjećaj straha, ugroženosti i uznemirenost, zbog čega mu je ona predala novac i hranu, nakon čega se Davor Korošec udaljio sa adrese, dakle, ponovio psihičko nasilje u obitelji na štetu kćeri što je kod nje izazvalo osjećaj uznemirenosti i povredu dostojanstva čime je počinio prekršaj opisan u članku 10. t. 3. kažnjivo po članku 22. st. 2. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji

pa mu se temeljem citiranih propisa utvrđuje

za djelo pod točkom 1. izreke kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) dana

za djelo pod točkom 2. izreke kazna zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana

Temeljem članka 39. stavak 1. točka 1. Prekršajnog zakona okrivljeniku se izriče

Jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 40 (četrdeset) dana

Temeljem članka 40. Prekršajnog zakona okrivljenom se uračunava vrijeme za koje je bio lišen slobode i to vrijeme uhićenja od 15. svibnja 2026. u 18:00 sati do 29. svibnja 2026. u 10:00 sati, tako da se izjednačavaju 15 (petnaest) dana lišenja slobode u vezi prekršaja sa 15 (petnaest) dana zatvora, pa okrivljeni ima za izdržati 25 (dvadeset pet) dana zatvora.

II Temeljem čl.16. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji okrivljenom se izriče zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji Dorotei Vanjek rođ. 12.9.1996. u zagrebu, sa adresom stanovanja u Zagrebu, Ruščice 5/1, na udaljenosti manjoj od 100 (sto) metara bez obzira gdje se ista nalazila u Republici Hrvatskoj u trajanju od 1 (jedne) godine, po pravomoćnosti presude.

III Temeljem čl.17. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji okrivljenom se izriče zaštitna mjera udaljenja iz kuće na adresi u Zagrebu, Ruščica 5/1, u trajanju od 1 (jedne) godine po pravomoćnosti presude.

IV Po pravomoćnosti ove presude, izvršenje zaštitnih mjera povjerava se nadležnoj policijskoj postaji.

V Počinitelj nasilja u obitelji dužan je postupati u skladu s izrečenom zaštitnom mjerom.

VI Temeljem čl.24. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji počinitelj koji ne postupi prema primijenjenoj zaštitnoj mjeri kaznit će se za prekršaj kaznom zatvora od najmanje 10 (deset) dana.

VII Temeljem čl.139.st.6. PZ-a i u vezi čl.138.st.2.toč.3a PZ-a okrivljeni se oslobađa obveze naknade troška prekršajnog postupka u paušalnom iznosu.

Obrazloženje

1. PU Zagrebačka, II. Policijska postaja Zagreb, Klasa: 211-07/22-5/12153, UBROJ: 511-19-28-22-1 od 15.5.2026. podnijela je optužni prijedlog protiv okrivljenog radi djela prekršaja činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude.

2. Okrivljenik je u svojoj obrani iskazao da je točno da je 11. svibnja 2026. oko 18,30 sati, došao na adresu u Zagrebu, Ruščice 5/1. Prethodno je bio u istražnom zatvoru i navedenog dana je pušten, te mu je rečeno da su sve mjere ukinute. Budući da je prije živio na adresi u Zagrebu, Ruščice 5/1, vratio se kući. Tamo se nalazila njegova kćer Dorotea Vanjek. Preklinjao ju je da ga pusti u kuću da si uzme stvari, no ona to nije htjela učiniti, ali mu je dala nešto hrane i novca koji je bio u vozilu nakon čega je otišao. Od 11. do 15.5.2026. spavao je u tom autu, a onda je 15.5.2026. nazvao policiju da mu pomognu uzeti osobne stvari iz te kuće. Kroz zadnjih pet mjeseci umrli su njegovi roditelji, a isti su ugovorom o doživotnom uzdržavanju predmetnu kuću prepisali na njegovu djecu. Međutim, prije svih ovih događaja, kćeri su napravili stan na drugoj adresi i doista nije znao da će ona 11.5.2026. biti na adresi Ruščica 5/1. Na upit ima li okrivljenik saznanja kada je sklopljen ugovor o doživotnom uzdržavanju između roditelja i djece okrivljenika, isti je iskazao da je to bilo prošle, možda i pretprošle godine. Na upit jesu li djeca okrivljenika nakon sklapanja ugovora došla živjeti na navedenu adresu, okrivljenik je iskazao da nisu, da je kćer dolazila cca 3 puta godišnje, a sin nešto češće. Na upit suda na koji način se okrivljenik obraćao kćeri 11.5.2026. isti je ponovio da ju je preklinjao i molio, a ona je bila gruba prema njemu, govorila mu je da se gubi i da tu više nema nikakvih prava te je iskazao da je možda bio malo glasniji. Na upit suda kako je djelovala kćer okrivljenika u smislu je li bila uzrujana komunikacijom, okrivljenik je odgovorio da je ona bila "ledena". Na upit suda da okrivljenik pojasni iz kojeg razloga je tek 15.5.2026. zatražio pomoć policije, okrivljenik je odgovorio da je pomoć policije tražio 11.5.2026. jer je na navedenoj adresi bila i bivša supruga i ona ga je pošpricala suzavcem pa je pobjegao. Još je tražio kćer da mu da mlijeko za ispiranje očiju, što je odbila, ali mu je dala sapun. Udaljio se i kada je razmislio, zvao je policiju, ali su oni odbili doći i rekli su da se idući dan javi u policiju.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u izvješće o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji, izvješće o uhićenju iz kojeg je utvrđeno da je okrivljenik bio uhićen 15. svibnja 2026. u 18:00 sati, zapisnik o ispitivanju svjedokinja, naredbu o smještanju u posebnu prostoriju do prestanka djelovanja opojnog sredstva, zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola serijski broj 02552456, pravomoćnu presudu Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu, broj: Pp-19307/2025 koja je pravomoćna 17.12.2025., PE za okrivljenika iz koje je utvrđeno da je isti do sada kažnjavan, u svojstvu svjedoka neposredno saslušane: žrtva nasilja u obitelji saslušana Dorotea Vanjek i njezina majka Andreja Lukaš Dorbolo te je izvršen uvid u podnesak II. PP Zagreb iz kojeg je utvrđeno da okrivljenik 11. svibnja 2026. nije zatražio pomoć niti intervenciju policije.

4. Žrtva nasilja u obitelji Dorotea Vanjek je na raspravi pred sudom iskazala da se 11. svibnja 2026. oko 18,30 sati, nalazila na adresi u Zagrebu, Ruščice 5/1 gdje živi sa svojim suprugom. Radi se o kući koju su baka i djed ostavili bratu i njoj kako ista ne bi bila vlasništvo njezinog oca jer se on grozno ponašao prema njima dok su bili živi. Nikada nije htio raditi, provodio je psihički teror nad njima, a za njih nikada nije mario. Odnosi između oca i nje su jako pogoršani te je žrtva navela da ga se boji zbog ranijih razmirica, a zbog njegovog ponašanja su se vodili i kazneni i prekršajni postupci. Tog

dana je saznala da će biti pušten iz zatvora i bila je u strahu da ne dođe na navedenu adresu pa je molila mamu i očuha da dođu k njoj što su i učinili. U tim večernjim satima otac je došao na njezinu adresu stanovanja i u vrećici mu je dala nešto hrane te ključ od auta koji su parkirali nešto dalje, a u kojem su se nalazile njegove stvari s time da mu je dala i nešto novaca. Rekla mu je da on nema što tu raditi i da ga neće pustiti u kuću, no niti ona nije znala da su mu na snazi bilo kakve mjere jer joj je rečeno da su mjere ukinute, ali to se očito odnosilo na kazneni postupak. Iz početka je normalno razgovarao, no kako ga nije htjela pustiti u kuću, počeo je mahati rukama, vikati, govorio je da će on ući na bilo koji način i u jednom trenutku ju je zaobišao te se zaletio prema vratima, no tamo se nalazila mama. Žrtva je opisala da ju je sve to jako uzrujalo jer zna kakav je i boji se pa sada po prozorima ima postavljene stvari za slučaj da pokuša nasilno ući u kuću kako bi to čula. Navedenog dana, budući da su majka i očuh bili sa njom, otišao je sa adrese. Žrtva je iskazala da mu ne želi ništa loše, želi da se makne iz njezinog života i ostavi ju na miru. Opisala je kako je cijeli život gledala njegova postupanja prema baki i djedu, neodgovornosti i manipulaciji. Na ovakav iskaz žrtve, okrivljenik je naveo da mu je žao što ga se kćer boji, ali da ništa nije imao od svojih stvari i sve mu je ovo bio šok. Svjedokinja je navela da je ocu dala ključ od auta i rekla da su mu stvari u autu. Sve stvari koje je pronašla bile su u autu, a neke je htjela ostaviti kod rođakinje, no ona na to nije htjela pristati. Na upit suda je li itko kod sebe imao kakvo oružje i oruđe podobno za napad žrtva je iskazala da nije. Na upit iz kojeg razloga žrtva nije zvala policiju predmetnog dana, iskazala je da nije znala za mjeru zabrane približavanja, a budući da je otac otišao ništa nisu prijavljivali te da je ocu ponudila i plaćanje stanarine za prvu pomoć na što je okrivljenik naveo da je to točno i spreman je to prihvatiti i maknuti se iz života kćeri.

5. Svjedokinja Andreja Lukaš Dorbolo je na raspravi pred ovim sudom iskazala da se sjeća događaja od 11.5.2026. kada su u jutarnjim satima bili na sudu i dobili informaciju da će bivši suprug biti pušten iz istražnog zatvora. Suprug i ona su otišli kod njezine kćeri Dorotee Vanjek na adresu u Zagrebu, Ruščica 5/1 kako bi ju na neki način zaštitili u slučaju dolaska bivšeg supruga. Naime, radi se o kući koju su njezina djeca dobila od bake i djeda temeljem ugovora o doživotnom uzdržavanju, a upravo zbog problematičnog ponašanja bivšeg supruga. Svjedokinja je iskazala da ju je okrivljenik tijekom braka i tukao, maltretirao je svog oca i majku, prijetio, pa je u tijeku još jedan kazneni postupak. Tog dana je Dorotea rekla da će sama riješiti situaciju s ocem u smislu da će mu objasniti da ne može biti više u kući i kada je bivši suprug došao, a ona mu to priopćila, pobjesnio je, počeo je vikati, novog supruga od svjedokinje je nazvao gnojem te se u jednom trenutku zaletio prema vratima, ali je svjedokinja tamo stala i nije ga pustila u kuću. Istaknula je da su djeca i njezin sadašnji suprug zajedno sa njom vodila cijelu brigu oko bake i djeda. U odnosu na događaj je dalje iskazala da, kada je okrivljenik vidio da ne može ništa napraviti, otišao je sa adrese te da se dobro sjeća da je navedenog dana rekao "tko mi stane na put, ja ću ga riješiti".

6. Na temelju obrane okrivljenika i provedenog dokaznog postupka, analizirajući svaki dokaz zasebno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je nedvojbeno utvrdio da je okrivljeni počinio prekršaje koji su mu stavljeni na teret optužnim prijedlogom.

7. Sud je obranu okrivljenika ocijenio kao usmjerenu izbjegavanju prekršajne odgovornosti dok je svoju vjeru u cijelosti poklonio iskazima saslušanih svjedoka. Obrana okrivljenika sudu je nelogična u dijelu u kojem navodi da je došao na navedenu adresu i da je istog dana kontaktirao policiju da mu pomognu preuzeti osobne stvari, ali da su oni to odbili. Isto tako sudu je posve nelogična obrana okrivljenika u kojoj

navodi da je u vrijeme inkriminacije došao na adresu u Zagrebu, Rušćice 5/1 i da je preklinjao kćer da ga pusti u kuću te da ga je bivša supruga pošpricala suzavcem. Pod tom pretpostavkom, potpuno je neuvjerljivo da bi policija zanemarila jednu takvu dojavu iz čega sud može samo zaključiti da okrivljenik u vrijeme inkriminiranog događaja tj. 11. svibnja 2026. nije došao samo po stvari i da ga bivša supruga nije pošpricala suzavcem te da je njegova obrana neuvjerljiva. Iz provedenih dokaza proizlazi da je okrivljenik zatražio intervenciju policije 15. svibnja 2026. kako bi mu pomogli u preuzimanju stvari povodom kojeg traženja su i prikupljene obavijesti i utvrđeno je činjenično stanje koje se odnosi na 11. svibnja 2026. Dakle, obrana okrivljenika sudu je nepovezana, nelogična i kontradiktorna sama sebi dok su iskazi saslušane žrtve i svjedokinje u svim dijelovima podudarni, precizni, jasni, uvjerljivi i vjerodostojni u svakom obliku komunikacije. Sud je mišljenja da sama žrtva ne bi okrivljeniku davala novac i hranu da bi ga neosnovano teretila pri čemu i sama navodi da nije niti znala da je na snazi zaštitna mjera prema odluci Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu jer joj je na kaznenom sudu rečeno da su sve mjere ukinute. Uostalom, žrtva niti nije prijavila događaj policiji pri čemu je navela da je tako odlučila upravo iz razloga što je okrivljenik otišao. Iz samog iskaza žrtve jasno i uvjerljivo proizlazi da se boji okrivljenika zbog čega je i tražila zaštitu majke i očuha čim je bila upoznata da će okrivljenik biti pušten iz istražnog zatvora. Sam okrivljenik navodi da je možda bio glasnjiji dok žrtva Dorotea Vanjek i svjedokinja Andrea Lukaš Dorbolo opisuju da je u početku normalno razgovarao, no kako ga kći nije htjela pustiti u kuću, počeo je mahati rukama, vikati te se zaletio prema vratima, da je očito bio u njezinoj neposrednoj blizini kada mu je predala hranu i dala ključeve od auta te je sudu životno logično da je takvo ponašanje okrivljenika, uvažavajući sve ostale okolnosti njihovih odnosa, svakako uznemirilo i uplašio žrtvu nasilja u obitelji čime su u cijelosti ostvarena obilježja djela prekršaja ponovljenog nasilja u obitelji. Iz okolnosti da je okrivljenik došao na adresu koja je navedena u optuženju, da je "preklinjao" kćer da ga pusti nakon čega je počeo vikati i zaletio se prema vratima, što je nju uznemirilo, a već je kažnjavao zbog nasilja u obitelji nedvojbeno proizlazi da je i prekršio izrečenu zaštitnu mjeru zabrane približavanja. Činjenica da ju je vikanjem, nasrtljivošću i moljakanjem uznemirio, također nedvojbeno proizlazi iz iskaza saslušanih svjedoka, a kako je okrivljenik već kažnjavao zbog nasilja u obitelji, nedvojbeno je da se radi o djelu prekršaja ponovljenog nasilja kao kvalificiranog oblika djela prekršaja. Budući da navedena djela prekršaja štite različita pravna dobra, radi se o realnom stjecaju dva djela prekršaja. Djelo prekršaja kažnjivo po članku 24. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji odnosi se na činjenicu ne poštivanja pravnog poretka, odluke po kojoj je mjera donesena, tijela koje ju je odredilo, dok djelo prekršaja kažnjivo po čl. 22. st. 2. istoga zakona primarno štiti osobu žrtve kao takve i propisuje kažnjavanje prema počinitelju koji se uporno protupravno ponaša čineći nasilje prema članu obitelji.

8. Prilikom odlučivanja o vrsti i mjeri kazne sud je uzeo u obzir sve okolnosti propisane člankom 36. Prekršajnog zakona te je okrivljenom kao olakotno cijenio činjenicu da nije došlo do težih posljedica, njegove osobne i imovinske prilike, dok je otegotnim cijenio činjenicu da je isti u više navrata kažnjavao zbog istovrsnih prekršaja.

9. Uzimajući u obzir značaj i težinu djela, kao i način počinjenja i sve utvrđene okolnosti, sud se za svako djelo prekršaja odlučio za strožu kaznu - kaznu zatvora, u zakonom propisanom minimumu trajanja zatvorske kazne za svako djelo, a što smatra primjerenim svim utvrđenim okolnostima, a posebno imajući u vidu navedene otegotne okolnosti, te je sud mišljenja da postoji opasnost ponovnog počinjenja prekršaja i da će se jedino bezuvjetnom kaznom zatvora ostvariti svrha kažnjavanja, čime će se

okrivljeniku jasno staviti do znanja da je nepoštivanje društvenog poretka, sudskih odluka i zakonskih propisa neprihvatljivo, a time će se i svima ostalima dati do znanja da je činjenje prekršaja zabranjeno i pogibeljno, a da je kažnjavanje počinitelja pravedno. ovako utvrđene kazne, sud je temeljem članka 39.stavak 1. točka 1. Prekršajnog zakona zbrojio te je okrivljeniku izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 40 (četrdeset) dana koja odgovara zbroju pojedinačno utvrđenih kazni. U tako izrečenu kaznu, sud je okrivljeniku uračunao vrijeme za koje je bio lišen slobode u vezi prekršaja izjednačavajući 15 dana lišenja slobode sa 15 dana zatvorske kazne pa je okrivljeniku preostalo za izdržati 25 dana zatvora.

10. Okrivljeniku su ujedno izrečene i zaštitne mjere zabrane približavanja žrtve nasilja u obitelji Dorotee Vanjek te udaljenja iz kuće na adresi u Zagrebu, Ruščica 5/1, budući da je tijekom postupka sud utvrdio da se radi o trajnijoj izloženosti nasilju, da je okrivljeni ponovio nasilje u obitelji u kratkom vremenskom razmaku kao i da je žrtva jasno navela da je ustrašena od okrivljenika te je sud procijenio neophodnim izreći predložene mjere u trajanju za koje smatra primjerenim osobnim okolnostima okrivljenika i žrtve te svrhom koja se ima postići izricanjem navedenih mjera, a to je da se poveća učinkovitost izrečene sankcije.

11. Okrivljeni je oslobođen dužnosti plaćanja troškova prekršajnog postupka budući da je nezaposlen, narušenog zdravlja te je sud mišljenja da bi plaćanjem troškova postupka bila dovedena u pitanje egzistencija okrivljenika i osoba koje je dužan uzdržavati.

Zagreb, 29. svibnja 2026.

Zapisničar
Ljiljana Novosel

Viša sudska savjetnica, specijalist
Marijana Đurinac

Sutkinja
Maja Župančić Ukropina

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude okrivljenik, tužitelj, te osobe navedene u čl.192.st.1. Prekršajnog zakona imaju pravo žalbe u roku od 8 dana po primitku ove presude Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske, u dva istovjetna primjerka, putem ovog suda, na adresu Zagreb, Avenija Dubrovnik 8, bez naplate pristojbe.

Dostavna naredba:

1. Okrivljenom Davoru Korošecu, Zatvor u Zagrebu
2. Ovlaštenom tužitelju, II. Policijska postaja Zagreb, Ilica 245, Zagreb
3. Žrtvi nasilja u obitelji Dorotei Vanjek, Ruščice 5/1, Zagreb
4. Spis.